

DIALÈCTICA

La potencialitat en l'exercici del poder

Aquesta decisió vulnera el dret dels professors a expressar-se en bretó, basc, occità i, naturalment, català.

L'oposició a la decisió del Consell Constitucional de França de refusar la llei d'immersió lingüística es va traduir en la convocatòria d'una manifestació el passat dissabte a Perpinyà.

L'anunci l'ha fet l'Associació per a l'Ensenyament del Català (APLEC) al mateix temps que ha cridat a la manifestació pacífica pels carrers de Perpinyà. De fet, el president de l'APLEC, Alà Baylac, ha estat ben clar a l'hora d'adjectivar la decisió dels tribunals francesos: ho considera una "autèntica vergonya" i "un escàndol major", però fins i tot va una mica més enllà. Baylac creu que la decisió sobretot és "absurda i il·legítima. És una veritable incitació a la desobediència oberta, perquè incita a lluitar encara més contra unes pràctiques injustes, a reflexionar ara que venen eleccions sobre qui permet que s'aprovi aquest permís d'eutanasiar unes llengües ja en dificultat". La mateixa associació, en un comunicat, demana que se suprimeixi la menció de la llengua a l'article 2, "manipulat per tots els enemics de les nostres llengües per oposar-s'hi", subratlla.

Per a l'associació catalana de Perpinyà, la decisió del Consell Constitucional l'han presa "un grapat de parisencs incompetents en lingüística i en pedagogia, que viuen en temps del postcolonialisme actual, se permeten de rebutjar, en ple segle XXI, el respecte de l'alteritat i la diversitat lingüística, en un patètic combat de rereguarda". Cito textualment les declaracions de Baylac que recull el portal Exterior (exterior.cat) per la seva contundència, però considero imprescindible aprofun-



LLUÍS
PUIG

@LluísPuigGordi

dir en l'anàlisi del perquè d'aquesta decisió i sobre les seves possibles conseqüències llegint l'opinió de persones rellevants en la matèria com és el cas d'un article de B. Olaizola, en què analitza la gravetat d'aquesta decisió del Constitucional francès en relació amb la llei Molac, i creu que la decisió és extremadament greu, perquè prohibeix una pràctica educativa escollida lliurement per pares i mares que fa més de 50 anys que funciona, però també perquè debilita molt notablement l'estatus de les escoles Ikastola, Diwan o, és clar, La Bressola. De fet, segons analitza Olaizola, aquesta resolució constitueix una negació de la voluntat democràtica del Parlament, perquè a partir d'ara s'exigeix, entre altres qüestions, afrancesar l'ortografia dels noms o, fins i tot, es po-

sa en dubte el dret a donar un nom bretó, posem per cas, a qui ho desitgi, atès que "cap individu té dret a l'ús d'una llengua diferent del francès en les seves relacions amb les administracions i els serveis públics".

No hi ha cap diferència entre l'ortografia i el nom mateix. Aquesta decisió vulnera el dret dels professors a expressar-se en bretó, basc, occità i, naturalment, català. De fet, anul·la el dret del professorat a usar la seva llengua pròpia i, per extensió, prohibeix a qualsevol funcionari el dret d'utilitzar, posem per cas, l'alsacià durant el seu horari laboral.

Cal entendre bé la dimensió de la resolució que ens ocupa: evidentment, davant l'entrada en vigor d'aquesta resolució que afecta la llei Molac, no estarà prohibit parlar català, bretó o basc als passadissos d'escoles com La Bressola i cap funcionari serà sancionat ni cridat a l'ordre si fa servir el català, el bretó o el basc oralment o per escrit. Però això no amaga que el totpoderós Estat francès acabi d'adquirir l'instrument legal perfecte per poder fer-ho (sancionar, s'entén) i és per això que aquesta decisió és extremadament greu i escandalosa. És aquesta potencialitat en l'exercici del poder per part de qui l'exerceix el que converteix en terrorífica aquesta resolució. Contra això, cal mobilitzar-nos i donar suport a la lluita dels companys de la Catalunya del Nord amb relació al blindatge dels seus (que són els nostres) drets lingüístics, entesos com un més, per no dir un de principal, dels drets fonamentals de la ciutadania.

Diputat al Parlament de Catalunya per Junts